



**Agustí Ensesa Bonet**

Escola de Tastavins del Gironès

## El vi

# Pescador Rosé

**N**ou vi creat per Castell de Peralada, que s'afegeix a la família de vins d'agulla impulsada fa molts anys pel venerable enòleg Enric Serra. Vi d'un preciós color rosa molt brillant i atractiu. Aroma neta, encisadora, que recorda las flor vermelles de primavera. Suaument sec, amb una acidesa equilibrada, que convida a assaborir-lo molt fresc. Elaborat amb la varietat empordanesa Lledoner, amb la novetat de la incorporació de raïm Trepát, típic de la Conca de Barberà, i Merlot, de reconeguda qualitat i

aroma per elaborar vins rosats. Vi molt aromàtic però sec, amb només 4,5 grams de sucre per litre. És el germà alegre del conegudíssim Blanc Pescador, tan apreciat des de la seva creació. Es pot convertir en el vi de moda d'aquest estiu. Recomanat per a tota classe de plats d'estiu com amanides, graellades de verdures, xarcuteria. Molt adequat, per exemple, per a uns rogers de roca a la planxa.

El celler elaborador: Castell de Peralada és prou apreciat i conegut per tota la varietat de



vins i caves que elabora. El passat 26 d'abril, Peralada Comercial, distribuïdora dels vins del Grup Peralada, va presentar al Castell de Peralada, davant d'uns 600 professionals de la restauració, aquest vi Pescador rosé i també les noves anyades dels vins blancs i rosats joves. Espectacular la qualitat del Finca Espolla 2007, el més nou de la col·lecció de vins de finca. Durant la vetllada es van poder degustar els productes d'arreu del món que distribueixen. Més informació: [www.girovi.cat](http://www.girovi.cat), [www.blancpescador.com](http://www.blancpescador.com) i [www.castilloperalada.com](http://www.castilloperalada.com).

## Col·leccionisme

# Robots per a les flors

La botiga Zeppelin de Girona munta una nova exposició



**Xavier Romero**

**D**urant aquests dies en què el barri vell de Girona s'ha tornat a convertir en un gran aparador botànic que atreura milers i milers de visitants, el col·leccionisme aporta de nou el seu gra de sorra amb l'habitual exposició que la botiga Zeppelin, un món de jocs, situada a la plaça de Santa Susanna, just al davant de l'església del Mercadal, acostuma a muntar per aquest temps, sempre amb una temàtica diferent i de forma molt didàctica i divulgativa.

Ahir va ser inaugurada la mostra, dedicada aquest any a la robòtica i titulada *Robopolis 2010*. Fins al proper dia 12 de juny, en horaris de 10 a 15.30 hores, i de 16.30 a 20 hores, es podrà gaudir d'una part dels fons de l'especialista en llaunologia moderna i robots Fermí Tarrés, a qui acompanyen els professors de la Universitat de Girona Xavier Cufí, Jordi Freixenet i Miki Villanueva, que donen vida a Vicorob i Arlab, dos grups de recerca que aquests mestres de la informàtica i l'enginyeria industrial han conformat aplicant tècniques informàtiques a la robòtica, a més d'haver recollit exemplars apareguts en el mercat durant els darrers vint anys. D'altra banda, i dins del programa general de l'exposició, el proper divendres, dia 14, a les 7 de la tarda, Fali Hurtós farà a la botiga una xerrada sobre robòtica submarina.

Un cartell i un punt de llibre al·legòric anuncien aquesta nova mostra de col·leccionisme, que des dels seus inicis tenen com a eix central les joguines d'abans, gràcies a la iniciativa dels propietaris de l'establiment i grans aficionats, Fina Manich, Miquel Llapart, i els seus fills Maria i Jordi. En el món de la joguina, les peces antigues es confeccionaven majoritàriament en llauna i en fusta; encara no havia arribat l'imperi del plàstic ni d'altres primeres matèries de menor qualitat, però també engrescadores i sobre tot més barates. Les joguines de llauna són un petit testimoni de la història –diuen els organitzadors–. Han sobreviscut a les guerres i a les



PEP IGLESÍAS



PEP IGLESÍAS

crisis; revelen tendències i modes, colors i preferències de temps passats.

Centrant-nos en l'apartat concret dels robots, aquests vindrien del Japó preferentment i van viure el seu apogeu durant la dècada de 1950. Tot i que les joguines de llauna s'arribarien a fabricar de forma massiva, algunes de les seves característiques són eminentment artesanals. El gironí Fermí Tarrés comenta parlant dels robots: «S'assemblen a nosaltres, o tot el contrari? Són màquines en forma humanoide que pretenen suplantar l'home. Caminen arrossegant els peus, paren, encenen llums, giren el cap i el cos fent uns sorolls un punt esperpèntics. Ofereixen colors vius i formes impossibles. Vénen de lluny, del Japó gairebé tots, per la devoció i el respecte que aquella gent sent per les màquines que substitueixen l'home. Això són, robots exposats per a delectament dels *voyeurs*, per a sorpresa dels curiosos, per a deliri dels nens grans, per a curiositat dels infants; sempre observats de reüll... pels grans col·leccionistes».

## Gironins del segle XIX

# Jaume Dot Carbonell

**E**l dia que es va adonar que ja no podia recordar amb detall la seva arribada es va adonar que feia tant temps que vivia en aquelles terres que hi havia fet arrels. No li havia marxat de la memòria com havia estat el viatge i les primeres jornades en aquell país tan diferent a tot el que havia vist fins aleshores, és clar! Però ja no era capaç de reproduir la impressió que va sentir al moment de posar-hi els peus. Quan es va adonar que això li havia passat va saber que ja no marxaria d'allà.

Jaume Dot Carbonell va néixer a la localitat ripollès de Santa Maria de Besora l'any 1849, però malauradament, no s'han pogut esbrinar gaires coses de la seva infantesa i primera joventut.

Ara bé, es té constància que el 1871, quan tenia 22 anys, i després d'un temps de noviciat, va realitzar la professió de fe en el si de la congregació dels Missioners de l'Immaculat Cor de Maria, és a dir, el que popularment es coneixen com a claretians.

Una vegada dins aquesta orde religiosa, Jaume Dot Carbonell va prosseguir la seva formació i va fer els vots sacerdotals per esdevenir prevere. Tot seguit va rebre l'encàrrec de viatjar a Algèria. Això passava el 1879 i aleshores aquell territori del nord de l'Àfrica feia quaranta anys que formava part de l'imperi colonial francès. Inicialment va ser un protectorat de París i gaudia de certa autonomia. Tot i això, passats els anys va acabar esdevenint una colònia, que no va aconseguir la independència fins al 1962, després d'uns darrers anys de duríssims enfrontaments entre militars gals i independentistes algerians.

Jaume Dot Carbonell només va residir i treballar de missioner a Algèria fins al 1881, ja que tot seguit va rebre l'encàrrec de marxar cap a les Illes Canàries. Allà, s'hi va estar fins al 1887, i hi va seguir portant a terme les tasques pròpies de la seva orde, de la mateixa manera que ho havia fet a les terres africanes.

Quan tenia 28 anys, aquest claretà nascut al Ripollès va ser destinat a l'altre costat de l'Atlàntic. La seva tasca va ser instal·lar-se a Mèxic i viatjar per tot el rerepaís amb la finalitat de predicar en missions populars i estendre la fe catòlica entre les comunitats indígenes.

Aquest va ser el darrer destí de Jaume Dot Carbonell, que ja no es va moure de Mèxic. Allà va morir el 1939, quan tenia 90 anys. Aleshores en feia 52 que hi havia posat els peus per primera vegada.



**Xavier Carmaniu Mainadé**  
Historiador i periodista